

РЕШЕНИЕ

№ 2271

гр. София, 05.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

**ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова**

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **1375** по описа за **2023** година докладвано от съдия Луиза Христова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - чл.228 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Началник сектор, отдел „Пътна Полиция“, СДВР срещу Решение № 4606 от 30.11.2022 г., постановено по НАХД № 12681/2022 г. по описа на Софийския районен съд /СРС/, НО, 111-ти състав.

С решението е отменено Наказателно постановление /НП/ № 22 - 4332 - 007865, издадено на 03.05.2022г. от Началник сектор, отдел „Пътна Полиция“, СДВР, с което на жалбоподателя са наложени наказания глоба в размер на 3 000 /три хиляди/ лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца за извършено нарушение на чл. 104Б, т.1 ЗДвП.

Наведени са касационни основания по чл.348, ал.1, т.1 и т.2 от Наказателнопроцесуалния кодекс /НПК/, вр. чл. 63в от ЗАНН. Осъществяването им е аргументирано с довода, че при постановяване на процесното решение съдът, в нарушение на принципа на чл.13, ал.1 НПК, неправилно изяснил фактическата обстановка като приел и допуснал нарушение както на материалния, така и на процесуалния закон. При формиране на изводите си съставът на СРС не отчел, че е допустимо мотивите относно издаване на наказателното постановление /НП/, както и фактическата обстановка на нарушение да се съдържат в друг, отделен документ /така

ТР № 16/1975 г. на ВС, ППВС № 4/1976 г., ТР № 4/2004 г. на ОС на ВАС и ТР № 1/2006 на ВАС. Касаторът посочва, че съдът не съобразил и разпоредбата на чл.189, ал.2 ЗДвП, съгласно която редовно съставените актове за нарушения по ЗДвП имат доказателствена сила до доказване на противното и жалбоподателят е този, който е следвало да представи доказателства, с които да обори отразеното в акта /в тази посока Решение № 2087/13.02.2019 г. по адм. д. № 8943/2018 г., VI отделение на ВАС; Решение № 2933/17.03.2015 г. по адм. д. № 9055/2014 г., VII отделение на ВАС; Решение № 2984/27.02.2019 г. по адм. д. № 14196/2017 г., VII отделение на ВАС/. Поради това се претендира отмяна на първоинстанционното решение и потвърждаване на НП. Претендира се юрисконсултско възнаграждение. Прави се възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на пълномощника на ответника. Ответникът – М. М. Г., редовно уведомен, изразява становище за неоснователност на жалбата, тъй като не е установено нарушението.

Участващият по делото, прокурор от Софийска градска прокуратура, счита жалбата за неоснователна и моли същата да бъде отхвърлена.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, вр.чл.348 и чл.354 от НПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима. Подадена е от лице, легитимирано да обжалва неблагоприятното за него въззивното решение, срещу акт, подлежащ на касационен контрол. Спазен е и законово установеният за това преклузивен 14-дневен срок. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, по следните съображения:

За да постанови оспореното в настоящото производство решение, съставът на СРС е приел за установено от фактическа страна, че на 02.03.2022 г., около 23:00 часа, в [населено място], М. Г. управлявал лек автомобил М. 570С, с рег. [рег.номер на МПС] по [улица]с посока към [улица]на кръстовището с [улица], редом с Л. П. - водачът на лек автомобил Нисан ГТ-Р, с рег. [рег.номер на МПС] . Двамата водачи спрели при подаден червен сигнал на светофара на кръстовището с [улица], след което продължили своето движение в посока [улица]. Въз основа на заснет снимков материал във връзка с възникнало на 12.03.2022г. ПТП с участието на свидетеля Л. П., от него била попълнена декларация на 15.03.2022г., в която посочил, че на 02.03.2022г. другият участник в автомобила, който се движел до него, бил жалбоподателят М. Г.. Въз основа на тези данни на 16.03.2022г. бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/, въз основа на който на 03.05.2022г. е издадено обжалваното наказателно постановление. От правна страна, при така установената фактическа обстановка, СРС е достигнал до извода, че във фазата на административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, като НП е издадено в хипотезата на чл.40, ал.3 от ЗАНН - при липса на посочените свидетели, актът се съставя в присъствието на двама други свидетели. СРС е приел, че по делото не е доказано осъществяването на състава на нарушението - предмет на административнонаказателното обвинение, поради което е отменил наказателното постановление.

Решението е правилно. Настоящият състав на съда изцяло възприема аргументите на въззивния съд относно липсата на нарушения на административно-производствените правила при съставяне на акта за установяване на административно нарушение във връзка с релевираните от жалбоподателя аргументи. Съгласно чл.40, ал.3 ЗАНН при липса на свидетели, присъствали при извършването или установяването на

нарушението, или при невъзможност да се състави акт в тяхно присъствие, той се съставя в присъствието на двама други свидетели, като това изрично се отбелязва в него. В случая АУАН е съставен въз основа на писмени данни, като е подписан от двама свидетели на издаване на акта, с посочени имена и адрес и качеството служител, като по отношение на първия свидетел от посочените възможни качества (очевидец, присъствал при установяване на нарушението или при издаване на АУАН) е подчертано, че е свидетел при съставяне на акта. Правилно СРС е приел, че в настоящия случай е допустимо АУАН да се издаде в присъствието на свидетели на издаването му. Индивидуализирането им с три имена, адрес и служебно положение е достатъчно и непосочването на ЕГН не може да бъде прието за нарушение, още по-малко за такова, което би могло да пречат правото на защита на санкционираното лице. Не на последно място уточняването само по отношение на единия свидетел, че има качеството свидетел при съставяне на акта, също не може да се приеме за такова нарушение, предвид обстоятелството, че в практиката се приема, че наличието на един свидетел е достатъчно за да е изпълнено изискването на чл. 40, ал.3 ЗАНН. Ето защо, СРС правилно е приел, че не е налице твърдяното нарушение при издаването на АУАН. Не са налице и други нарушения на закона във връзка с издаването на НП и протеклото административно производство.

Противно на изложеното от касатора, съдът счита, че СРС е изпълнил задължението си да събере всички относими, допустими и необходими доказателства за установяване на релевантните по делото факти. В касационната жалба липсват аргументи какви конкретни нарушения са извършени от съда във връзка с обезпечаване спазването на принципа за разкриване на обективната истина, касаторът само бланкетно се е позовал на чл.13, ал.1 ЗАНН. От страна на районния съд е проведено съдебно следствие, в хода на което е извършено пълно изследване на всички факти и обстоятелства, които са от значение за правилното изясняване на случая. Районният съд е изпълнил задълженията си по служебно събиране на доказателства, няма данни да са направени доказателствени искания от някоя от страните във въззивното производство, които да не са уважени от съда. В производството пред СРС не са допуснати други нарушения на процесуалните правила по чл.13, чл.14 и чл.107 НПК, вр.чл.84 ЗАНН. При постановяване на съдебното решение са обсъдени аргументите на страните и са взети предвид относимите доказателства, изложените мотиви са изчерпателни, непротиворечиви и обосновани.

Съгласно чл. 189, ал.2 от ЗДвП, редовно съставените актове по ЗДвП, сред които е и НП, имат доказателствена сила до доказване на противното. Но по силата на чл.14, ал.2 от НПК, във връзка с чл.84 от ЗАНН, в съдебното производство тези констатации нямат абсолютна доказателствена сила, тъй като АУАН и НП не установяват по безспорен начин факта на извършване на нарушението. От фактическата обстановка, установена въз основа на събраните от СРС гласни и писмени доказателства, се констатира, че на процесната дата М. Г. управлявал МПС на посоченото място и при подаване на червен сигнал на кръстовището на [улица]с [улица]редом със свидетелят П. са спрели, след което продължили своето движение. Настоящият състав на съда споделя изводите на въззивния съд, че от констатираните по делото факти, няма данни за извършено нарушение по чл. 104Б, т.1 ЗДвП, а именно: на водача на моторно превозно средство е забранено да организира или участва в нерегламентирани състезания по пътищата, отворени за обществено ползване. Не са

налице обстоятелства, които по категоричен начин да водят до извода за наличие на някоя от двете хипотези на посочената разпоредба. Установено е от разпита на свидетеля и снимковия материал, че М. Г. управлявал МПС в посочените в НП ден и място на път, отворен за обществено ползване, както и че със свидетеля П. са спрели при подаден червен сигнал на светофара, след което продължили. Тези обстоятелства обаче не са достатъчни за да се приеме за доказано, че М. Г. е участвал в нерегламентирано състезание. При разпит свидетелят П. е посочил, че двамата с М. Г. не са карали с превишена скорост и не са участвали в незаконна гонка. В случая липсват други свидетели на твърдяното нарушение, а останалите доказателства не навеждат в друга посока. Приложената снимка е неясна, но дори да се приеме, че това са автомобилите на Г. и свидетелят П., не се установява същите да се състезават. Още повече, че не е ясен и източника на снимката, нито деня, датата, мястото и часа, в който е направена. Поради това съдът счита за правилен извода на СРС за липса на данни за извършване на посоченото в НП нарушение.

Следователно не са налице посочените от Началник сектор, отдел „Пътна Полиция“, СДВР или други основания за отмяна на оспорваното решение, което като постановено в съответствие със закона, следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2, предл.1 от АПК, вл.чл.63, ал.1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд София-град, XXIII-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4606 от 30.11.2022 г., постановено по НАХД № 12681/2022г. по описа на Софийския районен съд, НО, 111-ти състав.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.